

Παραπομπές του Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία

7-13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 5, 6

«Περισσότεροι Είναι Μαζί μας Παρά Μαζί Τους»

it-1 σ. 919 ¶2

Ελισαιέ

Ο Ισραήλ Διασώζεται από την Απειλή της Συρίας. Τον καιρό που βασιλιάς του Ισραήλ είναι ο Ιωράμ, η Συρία σχεδιάζει μια αιφνιδιαστική επίθεση εναντίον του Ισραήλ. Επανειλημμένα, ο Ελισαιέ ανατρέπει τα σχέδια του Βεν-αδάδ Β' καθώς αποκαλύπτει στον Βασιλιά Ιωράμ κάθε κίνηση των Συρίων. Στην αρχή ο Βεν-αδάδ νομίζει ότι υπάρχει προδότης μέσα στο στρατόπεδό του. Άλλα όταν ανακαλύπτει ποια είναι η πραγματική πηγή των προβλημάτων του, στέλνει μια στρατιωτική δύναμη στη Δωθάν και περικυκλώνει την πόλη με άλογα και πολεμικά άρματα για να πιάσει τον Ελισαιέ. (ΕΙΚΟΝΑ, Τόμ. 1, σ. 950) Ο υπηρέτης του Ελισαιέ τρομοκρατείται, αλλά ο Ελισαιέ προσεύχεται στον Θεό να ανοίξει τα μάτια του υπηρέτη ο οποίος τώρα βλέπει ότι «η ορεινή περιοχή [είναι] γεμάτη άλογα και πολεμικά άρματα από φωτιά γύρω από τον Ελισαιέ». Τώρα, καθώς τους κυκλώνουν τα συριακά στρατεύματα, ο Ελισαιέ προσεύχεται για ένα αντίστροφο θαύμα: «Σε παρακαλώ, πάταξε αυτό το έθνος με τύφλωση». Ο Ελισαιέ λέει στους Συρίους: «Ακολουθήστε με», αλλά δεν χρειάζεται να τους πάρει από το χέρι για να τους οδηγήσει, πράγμα που δείχνει ότι η τύφλωσή τους είναι διανοητική μάλλον παρά φυσική. Δεν αναγνωρίζουν τον Ελισαιέ τον οποίο ήρθαν να συλλάβουν ούτε και ξέρουν πού τους πηγαίνει.—2Ba 6:8-19.

w13 15/8 σ. 30 ¶2

Ο Ελισαιέ Είδε Πύρινα Άρματα—Εσείς τα Βλέπετε;

Στη Δωθάν, αν και ο Ελισαιέ βρέθηκε περικυκλωμένος από εχθρούς, παρέμεινε ήρεμος. Γιατί;

Επειδή είχε αναπτύξει ισχυρή πίστη στον Ιεχωβά. Και εμείς χρειαζόμαστε τέτοια πίστη. Ας προσευχόμαστε, λοιπόν, για το άγιο πνεύμα του Θεού ώστε να εκδηλώνουμε πίστη καθώς και άλλες πτυχές του καρπού του πνεύματος.—Λουκ. 11:13· Γαλ. 5:22, 23.

it-2 σ. 1150 ¶8

Τύφλωση

Η τύφλωση που επήλθε στη στρατιωτική δύναμη των Συρίων με το λόγο του Ελισαιέ ήταν προφανώς διανοητική τύφλωση. Αν είχε παταχθεί με φυσική τύφλωση ολόκληρος ο στρατός, θα έπρεπε να τους πάρουν όλους από το χέρι για να τους οδηγήσουν. Άλλα η αφήγηση αναφέρει απλώς ότι ο Ελισαιέ τούς είπε: «Δεν είναι αυτός ο δρόμος ούτε είναι αυτή η πόλη. Ακολουθήστε με». Σχετικά με αυτό το φαινόμενο, ο Γουίλιαμ Τζέιμς, στο σύγγραμμά του *Oι Αρχές της Ψυχολογίας* ([*Principles of Psychology*] 1981, Τόμ. 1, σ. 59), δηλώνει: «Ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον σύμπτωμα διαταραχής του εγκεφαλικού φλοιού είναι η διανοητική τύφλωση. Αυτή δεν συνίσταται τόσο σε αδυναμία διαμόρφωσης οπτικών εντυπώσεων όσο σε αδυναμία κατανόησής τους. Στην ψυχολογία το φαινόμενο ερμηνεύεται ως απώλεια των συνειρμικών συσχετισμών μεταξύ των οπτικών παραστάσεων και της σημασίας τους και προκαλείται από οποιαδήποτε ασυνέχεια στις οδούς που συνδέουν τα οπτικά κέντρα με τα κέντρα άλλων αισθητικών αντιλήψεων». Αυτή τη μορφή τύφλωσης αφαίρεσε προφανώς ο Ιεχωβά όταν ο συριακός στρατός έφτασε στη Σαμάρεια. (2Ba 6:18-20) Τέτοιου είδους διανοητική τύφλωση μπορεί επίσης να περιλαμβανόταν στην περίπτωση των αντρών των Σοδόμων, δεδομένου ότι η αφήγηση δεν τους παρουσιάζει να είναι αναστατωμένοι επειδή έχασαν την όρασή τους, αλλά να συνεχίζουν την προσπάθεια για να βρουν την πόρτα του σπιτιού του Λωτ.—Γε 19:11.

Πνευματικά Πετράδια

w05 1/8 σ. 9 ¶2

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο Δεύτερο Βασιλέων

5:15, 16—Γιατί δεν δέχτηκε ο Ελισαιέ το δώρο του Νεεμάν; Ο Ελισαιέ αρνήθηκε το δώρο επειδή αναγνώριζε ότι το θαύμα της θεραπείας του Νεεμάν εκτελέστηκε με τη δύναμη του Ιεχωβά, όχι με τη δική του. Του ήταν αδιανότη να επωφεληθεί από τη θεόδοτη υπηρεσία του. Οι αληθινοί λάτρεις σήμερα δεν επιζητούν προσωπικό κέρδος από την υπηρεσία προς τον Ιεχωβά. Παίρνουν στα σοβαρά τη νουθεσία του Ιησού: «Δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώστε».—Ματθαίος 10:8.

14-20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 7, 8

«Ο Ιεχωβά ἔκανε το Απροσδόκητο»

it-1 919

Ελισαιέ

Ωστόσο, αργότερα ο Βεν-αδάδ Β' εισβάλλει, όχι με σποραδικές ληστρικές επιδρομές, αλλά με μεγάλη δύναμη και πολιορκεί τη Σαμάρεια. Η πολιορκία είναι τόσο αδυσώπητη ώστε αναφέρεται στο βασιλιά τουλάχιστον μία περίπτωση γυναίκας που τρώει τον ίδιο της το γιο. Ως απόγονος του Αχαάβ—«γιος ενός δολοφόνου»—ο Βασιλιάς Ιωράμ ορκίζεται να σκοτώσει τον Ελισαιέ. Άλλα ο βιαστικός αυτός όρκος δεν πραγματοποιείται. Όταν ο Ιωράμ φτάνει στο σπίτι του Ελισαιέ μαζί με τον υπασπιστή του, δηλώνει ότι έχει χάσει κάθε ελπίδα βοήθειας από τον Ιεχωβά. Ο Ελισαιέ διαβεβαιώνει το βασιλιά ότι την επομένη θα υπάρχουν άφθονα τρόφιμα. Ο υπασπιστής του βασιλιά ειρωνεύεται αυτή την πρόβλεψη, κάνοντας τον Ελισαιέ να του πει: «Θα το δεις με τα ίδια σου τα μάτια, αλλά δεν θα φας από αυτό». Εξαιτίας κάποιου θορύβου που ο Ιεχωβά κάνει να ακουστεί στο στρατόπεδο των Συρίων, εκείνοι σχηματίζουν την εντύπωση ότι ένα

μεγάλο πολυεθνικό στράτευμα προελαύνει εναντίον τους και τρέπονται σε φυγή εγκαταλείποντας το στρατόπεδο όπως ήταν, μαζί με όλα τα τρόφιμα. Όταν ο βασιλιάς μαθαίνει για τη φυγή των Συρίων, διορίζει τον υπασπιστή υπεύθυνο για τη φρούρηση της πύλης της Σαμάρειας, και εκεί αυτός ποδοπατιέται μέχρι θανάτου από το πεινασμένο πλήθος των Ισραηλιτών που ορμούν να λεηλατήσουν το στρατόπεδο. Βλέπει τα τρόφιμα αλλά δεν τρώει από αυτά.—2Βα 6: 24-7:20.

Πνευματικά Πετράδια

it-2 σ. 229 ¶7

Λυχνάρι

Οι Βασιλιάδες της Γραμμής του Δαβίδ. Ο Ιεχωβά Θεός εγκατέστησε τον Βασιλιά Δαβίδ στο θρόνο του Ισραήλ, και ο Δαβίδ αποδείχτηκε σοφός οδηγός και ηγέτης του έθνους, υπό την κατεύθυνση του Θεού. Γι' αυτό, αποκαλούνταν «το λυχνάρι του Ισραήλ». (2Σα 21:17) Στη διαθήκη που έκανε με τον Δαβίδ για βασιλεία, ο Ιεχωβά υποσχέθηκε: «Ο θρόνος σου θα εδραιωθεί στον αιώνα». (2Σα 7:11-16) Συνεπώς, η δυναστεία, δηλαδή η οικογενειακή γραμμή, των ηγεμόνων που προήλθαν από τον Δαβίδ μέσω του Σολομώντα, του γιου του, ήταν σαν «λυχνάρι» για τον Ισραήλ.—1Βα 11:36· 15:4· 2Βα 8:19· 2Χρ 21:7.

21-27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 9, 10

«Ενήργησε με Θάρρος, Αποφασιστικότητα και Ζήλο»

w11 15/11 σ. 3 ¶2

Ο Ιηού Μάχεται Υπέρ της Αγνής Λατρείας

Ο Ιηού έλαβε μια αποστολή σε εποχή που το έθνος του Ισραήλ βρισκόταν σε άσχημη κατάσταση. Η χώρα υπόκειτο στη φθοροποιά επιφροή της Ιεζάβελ, της χήρας του Αχαάβ και μητέρας

του τότε βασιλιά, του Ιωράμ. Η Ιεζάβελ προώθησε τη λατρεία του Βάαλ σε βάρος της λατρείας του Ιεχωβά, σκότωσε τους προφήτες του Θεού και διέφθειρε το λαό με τις «πορνείες» και τις «μαγγανείες» της. (2 Βασ. 9:22· 1 Βασ. 18:4, 13) Ο Ιεχωβά αποφάσισε την εξολόθρευση ολόκληρου του οίκου του Αχαάβ, συμπεριλαμβανομένου του Ιωράμ και της Ιεζάβελ. Ο Ιηού θα πρωτοστατούσε σε αυτό το έργο.

w11 15/11 σ. 4 ¶2, 3

Ο Ιηού Μάχεται Υπέρ της Αγνής Λατρείας

Αφού ο Ιηού αρνήθηκε να αποκαλύψει τις προθέσεις του σε δύο αγγελιοφόρους που στάλθηκαν σε αυτόν, συνάντησε κατόπιν τον ίδιο τον Βασιλιά Ιωράμ και το σύμμαχό του τον Οχοζία, βασιλιά του Ιούδα, που ο καθένας τους επέβαινε στο δικό του άρμα. Στην ερώτηση του Ιωράμ: «Ειρήνη, Ιηού!» εκείνος αντέτεινε: «Τί ειρήνη, ενόσω υπάρχουν οι πορνείες της Ιεζάβελ της μητέρας σου και οι πολλές μαγγανείες της?» Θορυβημένος από αυτή την απόκριση, ο Ιωράμ έκανε στροφή για να φύγει. Άλλα ο Ιηού αποδείχτηκε πολύ πιο γρήγορος! Παίρνοντας το τόξο του, κάρφωσε ένα βέλος στην καρδιά του Ιωράμ, και ο βασιλιάς σωριάστηκε νεκρός μέσα στο άρμα του. Αν και ο Οχοζίας κατάφερε να ξεφύγει, αργότερα ο Ιηού τον εντόπισε και διέταξε να σκοτώσουν και αυτόν.—2 Βασ. 9:22-24, 27.

Το επόμενο μέλος του οίκου του Αχαάβ που έπρεπε να θανατωθεί ήταν η διεφθαρμένη Βασίλισσα Ιεζάβελ. Δικαίως την αποκάλεσε ο Ιηού «αυτή η καταραμένη». Καθώς έμπαινε στην Ιεζραέλ, την είδε να κοιτάζει από ένα παράθυρο του ανακτόρου. Χωρίς να μασήσει τα λόγια του, διέταξε τους αυλικούς να ρίξουν την Ιεζάβελ από το παράθυρο και ποδοπάτησε με τα άλογά του αυτή την πονηρή γυναίκα που είχε διαφθείρει ολόκληρο τον Ισραήλ. Στη συνέχεια, ο Ιηού εξολόθρευσε δεκάδες άλλα μέλη από τον οίκο του ασεβούς Αχαάβ.—2 Βασ. 9:30-34· 10:1-14.

w11 15/11 σ. 5 ¶3, 4

Ο Ιηού Μάχεται Υπέρ της Αγνής Λατρείας

Είναι αλήθεια ότι ο Ιηού έχουσε πολύ αίμα. Παρ' όλα αυτά, οι Γραφές τον παρουσιάζουν ως θαρραλέο άντρα ο οποίος απελευθέρωσε τον Ισραήλ από την καταδυναστευτική εξουσία της Ιεζάβελ και της οικογένειάς της. Για να καταφέρει κάτι τέτοιο οποιοσδήποτε ηγέτης του Ισραήλ, έπρεπε να χαρακτηρίζεται από θάρρος, αποφασιστικότητα και ζήλο. «΄Ηταν ένα δύσκολο έργο το οποίο εκτελέστηκε χωρίς συμβιβασμούς και με κάθε επιμέλεια», επισημαίνει κάποιο Βιβλικό λεξικό. «Άν τα μέτρα ήταν λιγότερο δραστικά, πιθανότατα δεν θα κατάφερναν να ξεριζώσουν τη λατρεία του Βάαλ από τον Ισραήλ».

Μπορείτε βεβαίως να αντιληφθείτε ότι ορισμένες καταστάσεις τις οποίες βιώνουν οι Χριστιανοί σήμερα απαιτούν την εκδήλωση ιδιοτήτων παρόμοιων με αυτές που είχε ο Ιηού. Λόγου χάρη, πώς πρέπει να αντιδράσουμε αν αντιμετωπίσουμε τον πειρασμό να εμπλακούμε σε κάποια δραστηριότητα την οποία καταδικάζει ο Ιεχωβά; Πρέπει να απορρίψουμε τον πειρασμό γρήγορα, θαρραλέα και δυναμικά. Όταν περιλαμβάνεται η θεοσεβής μας αφοσίωση, δεν πρέπει να ανεχόμαστε κανέναν ανταγωνισμό απέναντι στον Ιεχωβά.

Πνευματικά Πετράδια

w11 15/11 σ. 5 ¶6, 7

Ο Ιηού Μάχεται Υπέρ της Αγνής Λατρείας

Ο Ιηού ίσως πίστευε ότι, για να είναι το βασίλειο του Ισραήλ ανεξάρτητο από τον Ιούδα, έπρεπε να παραμείνουν τα δύο βασίλεια θρησκευτικώς διαιρεμένα. Έτοι λοιπόν, όπως έκαναν και οι προηγούμενοι βασιλιάδες του Ισραήλ, προσπάθησε να διαιωνίσει αυτή τη διαιρέση διατηρώντας τη μοσχολατρία. Άλλα αυτό μαρτυρούσε έλλειψη πίστης στον Ιεχωβά, ο οποίος τον είχε καταστήσει βασιλιά.

Ο Ιεχωβά επαίνεσε τον Ιηού επειδή “ενήργησε καλά, πράττοντας το σωστό στα μάτια του Θεού”.

Εντούτοις, ο Ιηού «δεν φρόντισε να περπατάει με όλη του την καρδιά σύμφωνα με το νόμο του Ιεχωβά, του Θεού του Ισραήλ». (2 Βασ. 10:30, 31) Έχοντας υπόψη όλα όσα έκανε νωρίτερα, ίσως το θεωρήσετε αυτό παράδοξο και λυπηρό. Ωστόσο, παρέχει ένα δίδαγμα για εμάς. Ποτέ δεν πρέπει να λαβαίνουμε ως δεδομένη τη σχέση μας με τον Ιεχωβά. Κάθε μέρα, χρειάζεται να ενισχύουμε την οσιότητά μας στον Θεό μελετώντας το Λόγο του, κάνοντας στοχασμούς γύρω από αυτόν και αναπέμποντας εγκάρδιες προσευχές προς τον ουράνιο Πατέρα μας. Ας κάνουμε, λοιπόν, το καλύτερο που μπορούμε για να περπατάμε σύμφωνα με το νόμο του Ιεχωβά με όλη μας την καρδιά.—1 Κορ. 10:12.

28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ-4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 11, 12

«Μια Φιλόδοξη, Μοχθηρή Γυναίκα Δεν Μένει Ατιμώρητη»

it-1 651

Γοθολία

Όπως η μητέρα της η Ιεζάβελ, έτσι και η Γοθολία υποκινούσε το σύζυγό της τον Ιωράμ να πράττει το κακό στα μάτια του Ιεχωβά κατά τη διάρκεια της οχταετούς βασιλείας του. (1Βα 21:25· 2Χρ 21:4-6) Και όπως η μητέρα της, έτσι και η Γοθολία έχουσε αίμα αθώων αχαλίνωτα. Όταν πέθανε ο πονηρός γιος της ο Οχοζίας έχοντας βασιλέψει έναν μόλις χρόνο, αυτή σκότωσε όλα τα άλλα μέλη της βασιλικής γραμμής εκτός από ένα βρέφος, τον Ιωάς, τον οποίο είχε κρύψει ο αρχιερέας μαζί με τη σύζυγό του και θεία του Ιωάς. Έπειτα η Γοθολία αυτοανακηρύχτηκε βασίλισσα και κάθησε στο θρόνο έξι χρόνια, περ. 905-899 Π.Κ.Χ. (2Χρ 22:11, 12) Οι γιοι της άρπαξαν από το ναό του Ιεχωβά τα άγια πράγματα και τα πρόσφεραν στον Βάαλ.—2Χρ 24:7.

it-1 651

Γοθολία

Όταν ο Ιωάς έγινε εφτά ετών, ο θεοφοβούμενος Αρχιερέας Ιωδαέ αποκάλυψε το αγόρι και το έστεψε δικαιωματικό κληρονόμο του θρόνου. Ακούγοντας τη φασαρία, η Γοθολία έσπευσε στο ναό, και μόλις είδε τι συνέβαινε, φώναξε: «Συνωμοσία! Συνωμοσία!» Ο Αρχιερέας Ιωδαέ διέταξε να τη βγάλουν έξω από την περιοχή του ναού και να την εκτελέσουν στο ανάκτορο, στην πύλη των αλόγων. Η Γοθολία ίσως ήταν το τελευταίο μέλος του βδελυρού οίκου του Αχαάβ. (2Βα 11:1-20· 2Χρ 22:1-23:21) Πόσο αληθινή αποδείχτηκε η δήλωση: «Δεν θα πέσει ανεκπλήρωτο στη γη τίποτα από το λόγο του Ιεχωβά τον οποίο είπε ο Ιεχωβά εναντίον του οίκου του Αχαάβ!»—2Βα 10:10, 11· 1Βα 21:20-24.

Πνευματικά Πετράδια

it-1 1370, 1371

Ιωάς

Έκτοτε, όσο ζούσε ο Αρχιερέας Ιωδαέ, ο οποίος ενεργούσε ως πατέρας και σύμβουλος του Ιωάς, ο νεαρός μονάρχης ευημερούσε. Ο Ιωάς, που σε ηλικία 21 ετών ήταν ήδη παντρεμένος, πήρε δύο συζύγους—το όνομα της μίας ήταν Ιωαδδάν—από τις οποίες έγινε πατέρας γιων και θυγατέρων. Με αυτόν τον τρόπο η γραμμή του Δαβίδ η οποία θα οδηγούσε στον Μεσσία, και η οποία είχε φτάσει πολύ κοντά στον πλήρη αφανισμό, ισχυροποιήθηκε και πάλι.—2Βα 12:1-3· 2Χρ 24:1-3· 25:1.

5-11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 13-15

«Οι Ολόκαρδες Προσπάθειες Φέρνουν Άφθονες Ευλογίες»

w10 15/4 σ. 26 ¶11

Ακολουθείτε Εσείς Πλήρως τον Χριστό;

¹¹ Για να καταδείξουμε πόσο σπουδαίο είναι να

υπηρετούμε τον Θεό με ζήλο, ας αναλογιστούμε ένα περιστατικό από τη ζωή του Βασιλιά Ιωάς του Ισραήλ. Ανησυχώντας για τη διαφαινόμενη ήττα του Ισραήλ από τη Συρία, ο Ιωάς πήγε στον Ελισσαΐε κλαίγοντας. Ο προφήτης τού έδωσε την οδηγία να τοξεύσει ένα βέλος έξω από το παράθυρο προς την κατεύθυνση της Συρίας, δείχνοντας ότι το χέρι του Ιεχωβά θα έφερνε τη νίκη εναντίον εκείνου του έθνους. Αυτό ασφαλώς θα εμψύχωσε το βασιλιά. Κατόπιν ο Ελισσαΐε είπε στον Ιωάς να πάρει τα βέλη του και να χτυπήσει με αυτά τη γη. Ο Ιωάς χτύπησε τη γη τρεις φορές. Ο Ελισσαΐε αγανάκτησε, διότι αν ο βασιλιάς είχε χτυπήσει τη γη πέντε ή έξι φορές, αυτό θα σήμαινε ότι «θα χτυπούσε τη Συρία μέχρι να αποτελειωθεί». Τώρα θα είχε μόνο τρεις επιμέρους νίκες. Επειδή ενήργησε χωρίς ζήλο, ο Ιωάς είχε περιορισμένη επιτυχία. (2 Βασ. 13:14-19) Τι διδασκόμαστε από αυτή την αφήγηση; Ο Ιεχωβά θα μας ευλογεί άφθονα μόνο αν κάνουμε το έργο του ολόκαρδα και με ζήλο.

w13 1/11 σ. 11 ¶5, 6

«Μισθαποδότης σε Εκείνους που τον Αναζητούν Ένθερμα»

Ποιους ανταμείβει ο Ιεχωβά; «Εκείνους που τον αναζητούν ένθερμα», λέει ο Παύλος. Κάποιο σύγγραμμα για μεταφραστές της Γραφής παρατηρεί ότι η μετοχή έκζητούσιν του πρωτότυπου ελληνικού κειμένου, η οποία αποδίδεται «αναζητούν ένθερμα», δεν σημαίνει ότι κάποιοι «βγαίνουν να ψάξουν», αλλά υπονοεί ότι έρχονται στον Θεό «αποδίδοντας λατρεία». Σύμφωνα με ένα άλλο σύγγραμμα, αυτό το ρήμα υποδηλώνει ζέστη και επισταμένη προσπάθεια. Ναι, ο Ιεχωβά ανταμείβει εκείνους που, λόγω της πίστης τους, υποκινούνται να τον λατρεύουν ολόκαρδα με αγάπη και ζήλο.—Ματθαίος 22:37.

Πώς ανταμείβει ο Ιεχωβά τους πιστούς λάτρεις του; Έχει υποσχεθεί μια ανεκτίμητη μελλοντική ανταμοιβή που φανερώνει το βάθος της γενναιοδωρίας και της αγάπης του—αιώνια ζωή στον Πα-

ράδεισο στη γη. (Αποκάλυψη 21:3, 4) Ακόμη και τώρα, εκείνοι που αναζητούν ένθερμα τον Ιεχωβά γεύονται πλούσιες ευλογίες. Με τη βοήθεια του αγίου του πνεύματος και τη σοφία του Λόγου Του, απολαμβάνουν έναν ανταμειφτικό τρόπο ζωής που χαρίζει ικανοποίηση.—Ψαλμός 144: 15· Ματθαίος 5:3.

Πνευματικά Πετράδια

w05 1/8 σ. 11 ¶3

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο Δεύτερο Βασιλέων

13:20, 21—Μήπως αυτό το θαύμα υποστηρίζει τη λατρεία θρησκευτικών λειψάνων; Όχι. Η Αγία Γραφή δεν δείχνει ότι τα κόκαλα του Ελισσαΐε έγιναν ποτέ αντικείμενο λατρείας. Η δύναμη του Θεού ήταν αυτή που κατέστησε δυνατό το εν λόγω θαύμα, όπως συνέβη με όλα τα θαύματα που εκτέλεσε ο Ελισσαΐε όταν ήταν ακόμη ζωντανός.

12-18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 16, 17

«Η Υπομονή του Ιεχωβά Έχει Όρια»

it-2 σ. 868 ¶3

Σαλμανασάρ

Κυριαρχία επί του Ισραήλ. Στη διάρκεια της βασιλείας του Ωσιέ, βασιλιά του Ισραήλ (περ. 758-740 Π.Κ.Χ.), ο Σαλμανασάρ Ε' προέλασε στην Παλαιστίνη και ο Ωσιέ έγινε υποτελής του με την υποχρέωση να του καταβάλλει ετήσιο φόρο. (2Ba 17:1-3) Ωστόσο, αργότερα ο Ωσιέ δεν κατέβαλε το φόρο—διαπιστώθηκε δε ότι συνωμοτούσε με τον Βασιλιά Σω της Αιγύπτου. (Βλέπε ΣΩ.) Εξαιτίας αυτού, ο Σαλμανασάρ φυλάκισε τον Ωσιέ και κατόπιν πολιόρκησε τη Σαμάρεια επί τρία χρόνια, έπειτα από τα οποία η καλά οχυρωμένη αυτή πόλη έπεσε τελικά και οι Ισραηλίτες οδηγήθηκαν σε εξορία.—2Ba 17:4-6· 18:9-12· παράβαλε Ωσ 7:11· Ιεζ 23:4-10.

it-1 141

Αιχμαλωσία

Τόσο για το βόρειο δεκάφυλο βασίλειο του Ισραήλ όσο και για το νότιο δίφυλο βασίλειο του Ιούδα, η βασική αιτία που οδήγησε στην αιχμαλωσία ήταν η ίδια: η εγκατάλειψη της αληθινής λατρείας του Ιεχωβά για χάρη της λατρείας ψεύτικων θεών. (Δευ 28:15, 62-68· 2Βα 17:7-18· 21: 10-15) Ο Ιεχωβά, από την πλευρά του, έστελνε συνεχώς τους προφήτες του για να προειδοποιήσει και τα δύο βασίλεια, αλλά μάταια. (2Βα 17: 13) Κανένας βασιλιάς του δεκάφυλου βασιλείου του Ισραήλ δεν προχώρησε ποτέ σε πλήρη εκκαθάριση της ψεύτικης λατρείας, την οποία καθιέρωσε ο πρώτος βασιλιάς του έθνους, ο Ιεροβοάμ. Ο Ιούδας, το αδελφικό του βασίλειο στο Ν, δεν έδωσε προσοχή ούτε στις άμεσες προειδοποιήσεις του Ιεχωβά ούτε στο παράδειγμα της αιχμαλωσίας την οποία είχε υποστεί ο Ισραήλ. (Ιερ 3: 6-10) Τελικά, οι κάτοικοι και των δύο βασιλείων οδηγήθηκαν στην εξορία, ενώ το κάθε έθνος υπέστη περισσότερες από μία σημαντικές εκτοπίσεις.

Πνευματικά Πετράδια

it-2 873

Σαμαρείτες

Η λέξη «Σαμαρείτες» εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Αγία Γραφή μετά την κατάληψη του δεκάφυλου βασιλείου της Σαμάρειας το 740 Π.Κ.Χ., αναφερόμενη σε εκείνους που ζούσαν στο βόρειο βασίλειο πριν από την κατάληψή του, κατά αντιδιαστολή με τους αλλοεθνείς που φέρθηκαν αργότερα εκεί από άλλα μέρη της Ασσυριακής Αυτοκρατορίας. (2Βα 17:29) Φαίνεται ότι οι Ασσύριοι δεν εκδίωξαν όλους τους Ισραηλίτες κατοίκους, δεδομένου ότι η αφήγηση στα εδάφια 2 Χρονικών 34:6-9 (παράβαλε 2Βα 23:19, 20) υποδηλώνει ότι κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Ιωσία εξακολουθούσαν να υπάρχουν Ισραηλίτες σε εκείνον τον τόπο. Με τον καιρό, η λέξη «Σαμαρείτες» κατέληξε να αναφέρεται στους απογόνους εκείνων που είχαν παραμείνει στη Σα-

μάρεια και εκείνων που έφεραν οι Ασσύριοι. Συνεπώς, μερικοί είχαν αναμφίβολα προέλθει από επιγαμία. Σε ακόμη μεταγενέστερη περίοδο αυτό το όνομα είχε περισσότερο θρησκευτική παρά φυλετική ή πολιτική χροιά. «Σαμαρείτης» ήταν κάποιος ο οποίος ανήκε στη θρησκευτική αίρεση που ανθούσε στην περιοχή της αρχαίας Συχέμ και της Σαμάρειας και ο οποίος διακρατούσε ορισμένες δοξασίες σαφώς διαφορετικές από αυτές του Ιουδαϊσμού.—Ιωα 4:9.

19-25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 18, 19

«Πώς Προσπαθούν οι Εναντιούμενοι να μας Αποδυναμώσουν»

w05 1/8 σ. 11 ¶5

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο Δεύτερο Βασιλέων

18:19-21, 25—Είχε συμμαχήσει ο Εζεκίας με την Αίγυπτο; Όχι. Η κατηγορία του Ραβσάκη ήταν ψευδής, όπως και ο ισχυρισμός του ότι είχε έρθει με «εξουσιοδότηση από τον Ιεχωβά». Ο πιστός Βασιλιάς Εζεκίας βασιζόταν αποκλειστικά στον Ιεχωβά.

w10 15/7 σ. 13 ¶3

«Μη Φοβάσαι. Εγώ θα σε Βοηθήσω»

Ο Ραβσάκης χρησιμοποίησε δόλια επιχειρήματα για να ενσπείρει αμφιβολίες, λέγοντας: «Δεν είναι [ο Ιεχωβά] αυτός του οποίου τους υψηλούς τόπους και του οποίου τα θυσιαστήρια αφαίρεσε ο Εζεκίας; . . . Ο Ιεχωβά ο ίδιος μού είπε: “Ανέβα εναντίον αυτής της γης και κατάστρεψέ την”». (2 Βασ. 18:22, 25) Με άλλα λόγια, ο Ραβσάκης ισχυρίστηκε ότι ο Ιεχωβά δεν θα πολεμούσε υπέρ του λαού Του επειδή ήταν δυσαρεστημένος μαζί τους. Αλήθευε, όμως, ακριβώς το αντίθετο. Ο Ιεχωβά ήταν ευχαριστημένος με τον Εζεκία και τους Ιουδαίους επειδή είχαν επιστρέψει στην αληθινή λατρεία.—2 Βασ. 18:3-7.

w13 15/11 σ. 19 ¶14

Εφτά Ποιμένες, Οχτώ Ηγεμόνες—Τι Σημαίνουν για Εμάς Σήμερα

¹⁴ Ο βασιλιάς της Ασσυρίας στρατοπέδευσε στη Λαχείς, νοτιοδυτικά της Ιερουσαλήμ. Από εκεί, μέσω τριών απεσταλμένων, απαίτησε την παράδοση της πόλης. Ο εκπρόσωπός του, με τον επίσημο τίτλο Ραβσάκης, δοκίμασε διάφορες μεθόδους. Μιλώντας στην εβραϊκή, πρότρεψε το λαό να προδώσει το βασιλιά και να υποταχθεί στους Ασσυρίους, δίνοντας την ψεύτικη υπόσχεση ότι θα τους μετέφερε σε μια γη όπου θα απολάμβαναν άνετη ζωή. (**Διαβάστε 2 Βασιλέων 18:31, 32**) Στη συνέχεια, ο Ραβσάκης δήλωσε με στόμφο ότι, όπως οι θεοί των εθνών δεν κατάφεραν να προστατέψουν τους λάτρεις τους, έτσι και ο Ιεχωβά δεν θα κατάφερνε να σώσει τους Ιουδαίους από τα νύχια των Ασσυρίων. Ενεργώντας σοφά, ο λαός δεν απάντησε στη συκοφαντική προπαγάνδα, τακτική που ακολουθούν συχνά οι σημερινοί υπηρέτες του Ιεχωβά.—**Διαβάστε 2 Βασιλέων 18:35, 36.**

g75 22/6 σ. 29 ¶3

Γερμανία

Είναι ενδιαφέρον το ότι οι Ες Ες, που συχνά μεταχειρίζονταν βρωμερά τεχνάσματα προσπαθώντας να πείσουν κάποιον να υπογράψῃ την διακήρυξη, στρέφονταν εναντίον τους αφού είχαν υπογράψει και τους ενοχλούσαν περισσότερο από πριν. Ο Καρλ Κιρσχτ ο επιβεβαιώνει αυτό: «Περισσότερο από κάθε άλλον οι μάρτυρες του Ιεχωβά ήσαν τα θύματα στρεψοδικίας στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Νόμιζαν ότι με τον τρόπο αυτό μπορούσαν να τους πείσουν να υπογράψουν την διακήρυξη. Επανειλημμένως μας ρωτούσαν να το πράξωμε αυτό. Μερικοί υπέγραφαν, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις, έπρεπε να περιμένουν περισσότερο από ένα χρόνο προτού απολυθούν. Κατά την διάρκεια του καιρού αυτού πολλάκις ονειδίζονταν δημοσίως από τους Ες Ες ότι ήσαν υποκριτάι και δειλοί και τους

ανάγκαζαν να κάνουν ένα, όπως το έλεγαν, ‘τιμητικό βάδισμα’ γύρω στους αδελφούς των προτού τους αφήσουν να εγκαταλείψουν το στρατόπεδο.»

Πνευματικά Πετράδια

it-1 σ. 342 ¶1

Αρχαιολογία

Για παράδειγμα, το Βιβλικό υπόμνημα δηλώνει ότι ο Βασιλιάς Σενναχειρέιμ της Ασσυρίας θανατώθηκε από δύο γιους του, τον Αδραμμέλεχ και τον Σαρασάρ, ενώ στο θρόνο τον διαδέχθηκε ένας άλλος γιος, ο Εσάρ-αδδών. (2Βα 19:36, 37) Ωστόσο, ένα βαβυλωνιακό χρονικό δήλωνε ότι, στις 20 Τεβέθ, ο Σενναχειρέιμ θανατώθηκε από το γιο του σε κάποιον στασιασμό. Τόσο ο Βηρωσσός, ένας Βαβυλώνιος ιερέας του τρίτου αιώνα Π.Κ.Χ., όσο και ο Ναβονίδης, ένας Βαβυλώνιος βασιλιάς του έκτου αιώνα Π.Κ.Χ., κατέγραψαν την ίδια αφήγηση, που στην ουσία έλεγε ότι ο Σενναχειρέιμ δολοφονήθηκε από έναν μόνο γιο του. Ωστόσο, σε ένα θραύσμα του Πρίσματος του Εσάρ-αδδών το οποίο ανακαλύφτηκε πιο πρόσφατα, ο γιος που διαδέχθηκε τον Σενναχειρέιμ, ο Εσάρ-αδδών, λέει ξεκάθαρα ότι οι αδελφοί του (πληθυντικός) στασίασαν και σκότωσαν τον πατέρα τους και κατόπιν τράπηκαν σε φυγή. Σχολιάζοντας τα παραπάνω, στο σύγγραμμα *Einführung στην Ιουδαική Ιστορία* ([Einführung in die jüdische Geschichte] 1973, σ. 33), ο Φίλιπ Μπίμπερφελντ λέει: «Το Βαβυλωνιακό Χρονικό, ο Ναβονίδης και ο Βηρωσσός έκαναν λάθος. . . Μόνο η Βιβλική αφήγηση αποδείχτηκε σωστή. Επιβεβαιώθηκε και στην παραμικρή λεπτομέρεια . . . από την επιγραφή του Εσάρ-αδδών και αποδείχτηκε πιο ακριβής όσον αφορά αυτό το γεγονός της βαβυλωνιακής και ασσυριακής ιστορίας από τις ίδιες τις βαβυλωνιακές πηγές. Αυτό είναι ένα γεγονός μέγιστης σπουδαιότητας για την αξιολόγηση ακόμη και σύγχρονων πηγών που δεν συμφωνούν με τη Βιβλική παράδοση.»

26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ-1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 20, 21

«Η Προσευχή Υποκίνησε τον Ιεχωβά να Παρέμβει»

ip-1 σ. 394 ¶23

Η Πίστη ενός Βασιλιά Ανταμείβεται

²³ Περίπου την εποχή κατά την οποία ο Σενναχειρέιμ ανεβαίνει για πρώτη φορά εναντίον του Ιούδα, ο Εζεκίας αρρωστάινει βαριά. Ο Ησαΐας τού λέει ότι πρόκειται να πεθάνει. (**Ησαΐας 38:1**) Ο 39χρονος βασιλιάς συγκλονίζεται. Ανησυχεί, όχι μόνο για τη δική του ευημερία, αλλά και για το μέλλον του λαού. Η ιερουσαλήμ και ο Ιούδας κινδυνεύουν από εισβολή των Ασσυρίων. Αν πεθάνει ο Εζεκίας, ποιος θα ηγηθεί στη μάχη; Εκείνον τον καιρό, ο Εζεκίας δεν έχει γιο για να αναλάβει τη διακυβέρνηση. Προσευχόμενος ένθερμα, ικετεύει τον Ιεχωβά να του δείξει έλεος. —**Ησαΐας 38:2, 3.**

w17.03 σ. 21 ¶16

Να Υπηρετείτε τον Ιεχωβά με Πλήρη Καρδιά!

¹⁶ Αργότερα, ο Εζεκίας αρρώστησε και κόντευε να πεθάνει. Ικέτευσε τον Ιεχωβά να θυμηθεί πώς είχε περπατήσει ενώπιόν Του. (**Διαβάστε 2 Βασιλέων 20:1-3**) Γνωρίζουμε από τις Γραφές ότι εμείς δεν ζούμε σε μια εποχή που μπορούμε να αποβλέπουμε στον Θεό για θαυματουργικές θεραπείες ή για επέκταση της ζωής μας. Ωστόσο, όπως έκανε ο Εζεκίας, ο καθένας μας μπορεί να λέει στον Ιεχωβά μέσω προσευχής: «Έχω περπατήσει ενώπιόν σου με φιλαλήθεια και με πλήρη καρδιά». Πιστεύετε εσείς ότι ο Ιεχωβά είναι ικανός και πρόθυμος να σας στηρίξει ακόμη και στο ντιβάνι της αρρώστιας;—Ψαλμ. 41:3.

g01 22/7 σ. 13 ¶4

Πώς Μπορεί να με Βοηθήσει η Προσευχή;

Στους Βιβλικούς χρόνους μερικοί πιστοί άντρες έλαβαν άμεσες—ακόμη και θαυματουργικές—

απαντήσεις στις προσευχές τους. Όταν ο Βασιλιάς Εζεκίας, για παράδειγμα, έμαθε ότι έπασχε από κάποια θανατηφόρα ασθένεια, έκανε δέηση στον Θεό να τον απαλλάξει από την αρρώστια του. Ο Θεός απάντησε: «Άκουσα την προσευχή σου. Είδα τα δάκρυά σου. Ορίστε! Σε γιατρεύω». (2 Βασιλέων 20:1-6) Άλλοι θεοφαβούμενοι άντρες και γυναίκες βίωσαν με παρόμοιο τρόπο την παρέμβαση του Θεού.—1 Σαμουήλ 1:1-20· Δανιήλ 10:2-12· Πράξεις 4:24-31· 10:1-7.

Πνευματικά Πετράδια

it-1 174

Αλφάδι

Το αλφάδι μπορεί να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να οικοδομηθεί ένα κτίριο σωστά ή να διαπιστωθεί αν είναι κατάλληλο προς διατήρηση. Ο Ιεχωβά προείπε ότι επρόκειτο να χρησιμοποιήσει για την αχαλίνωτη ιερουσαλήμ «το μετρικό σχοινί που χρησιμοποιήθηκε για τη Σαμάρεια, καθώς και το αλφάδι που χρησιμοποιήθηκε για τον οίκο του Αχαάβ». Ο Θεός είχε μετρήσει τη Σαμάρεια και τον οίκο του Βασιλιά Αχαάβ και είχε διαπιστώσει ότι ήταν ηθικά κακοί ή στρεβλοί, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα την καταστροφή τους. Παρόμοια, ο Θεός επρόκειτο να κρίνει την ιερουσαλήμ και τους άρχοντές της, εκθέτοντας την πονηρία τους και επιφέροντας καταστροφή στην πόλη. Αυτά τα γεγονότα συνέβησαν τελικά το 607 Π.Κ.Χ. (2Ba 21:10-13· 10:11) Μέσω του Ησαΐα οι διάφοροι πονηροί κομπαστές και οι άρχοντές του λαού στην ιερουσαλήμ είχαν πληροφορηθεί την επερχόμενη συμφορά και τη διακήρυξη του Ιεχωβά: «Θα κάνω την κρίση μετρικό σχοινί και τη δικαιοσύνη αλφάδι». Οι κανόνες της αληθινής κρίσης και της γνήσιας δικαιοσύνης θα αποκάλυπταν ποιοι ήταν πράγματι υπηρέτες του Θεού και ποιοι όχι, κάτι που θα είχε ως αποτέλεσμα είτε διαφύλαξη είτε καταστροφή. —**Ησ 28:14-19.**